

РЕШЕНИЕ

№ 370

гр. София, 21.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9577** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] против Уведомително писмо изх. № 02-230-2600/6758 от 31.03.2021г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018г., издадено от зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

Според жалбоподателя обжалваният акт е немотивиран, не става ясно кои от заявените площи са приети за недопустими, по какъв начин е била установена недопустимостта и по каква причина е отказано финансиране. Липсват конкретни мотиви, относно материалноправните основания за отказ от финансово подпомагане. Не са посочени и правни основания за издаване на акта по Наредба №3 от 17.02.2015г. за условията и реда за прилагане на схемите за директни плащания и наредба №6 от 24.02.2015г. за прилагане на мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014- 2020г.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява, постъпило е становище от адв. С., която поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски в размер на 550 лева държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ не изпраща представител.

СГП не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните,

прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

Със заявление за подпомагане с Вх.№ 23/070618/95057 за кампания 2018 бенефициентът [фирма] е заявил изплащане на финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018 по мярка 13 „Плащания за райони с природни или други специфични ограничения“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014- 2020г. Със същото заявление за подпомагане бенефициента е поискал подпомагане по схема за единно плащане на площ/СЕПП/, схема за преразпределително плащане/С./, схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда.

С оспореното в настоящото съдебно производство уведомително писмо в Таблица 1 са посочени от административния орган конкретно исканата сума по отделните схеми/мерки, извършени намаления, редукиции, намаления, поради достигане таван на субсидията и оторизирана сума. В Таблица 2 са посочени по отделните схеми/мерки дата на извършени плащания, оторизирана сума и изплатена сума. Общата оторизирана сума е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол след извършени задължителни административни проверки и/или проверки на място на данните в подаденото заявление за подпомагане.

Предвид установеното, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че уведомителното писмо е издадено от компетентен орган, спазено е изискването за писмена форма на административния акт, но не и за съдържание по чл.59, ал.2, т.4 от АПК.

В писмото липсват изложени фактически основания за издаване на акта, а именно откъде произтичат посочените суми в лева – намаления, за да се формират окончателните стойности на оторизираните суми по отделни схеми/мерки. Не става ясно от двете таблици в писмото и обясненията към тях, намалените суми по всяка една от мерките на какви несъответствия, корекции и неизпълнения се дължат, въз основа на какви установявания и какъв е размерът на намалението за всяко едно констатирано несъответствие, за да може при обжалване да се провери правилно ли са изчислени.

С разпореждането за насрочване на делото, съдът е указал на зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, че на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК, негова е доказателствената тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт. Това не е сторено с представяне единствено на административната преписка.

Мотивите – фактическите и правни основания за издаване на акта са задължителен негов реквизит. При липсата на ясни и изчерпателни мотиви, съдът е възпрепятстван да осъществи проверка за правилното прилагане на материалния закон. Оспореното уведомително писмо следва да се отмени като незаконосъобразно, поради нарушение на изискването за форма на чл.59, ал.1 от АПК.

По преписката е приложено становище, подписано от зам. Изпълнителния директор

на ДФ „Земеделие“ от 21.09.2021г., във връзка с постъпилата на 15.09.2021г. жалба срещу Уведомителното писмо от 31.03.2021г. В становището са развити съображения за неоснователност на жалбата, които биха могли да се възприемат и като последващи мотиви на административния орган, тъй като са описани парцелите и площите, които са останали извън слой „Площи, допустими за подпомагане“, по отделните мерки са посочени размер на декларирана площ, общо установена площ, недопустима/наддекларирана площ, оторизирана площ. Освен, че становището е с дата, почти шест месеца след датата на уведомителното писмо, няма данни това становище да е сведено до знанието на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че представлява грубо нарушение на правото на защита на адресата на акта, формулирането на фактическите основания за издаване на неблагоприятен за него акт, едва в придружаващо жалбата до съда становище на административния орган. При това положение, жалбоподателят не може да се счита за запознат с причините за намаляване на исканите суми за подпомагане. Той е бил принуден и е направил разходи за съдебно производство - ангажирал е адвокатска защита и е заплатил държавна такса, за да оспори пред съда един немотивиран акт, на който е адресат и пропускът на органа не може да се санира чрез последващо становище. Принципно, мотивите на административния орган, според приетата практика, няма пречка да се намират в писмени доказателства, към които актът препраща, но е недопустимо да бъдат формирани едва след обжалването му. Изискването на чл.59, ал.1 АПК е императивно и в случая има за цел да запознае заявителя с причините, поради които заявлението му не е удовлетворено изцяло. Съдебното обжалване няма уведомителни функции, а цели проверка за законосъобразност, която при липса на фактически основания не може да се извърши. Жалбата, в която се заявява липса на мотиви е основателна, преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне с надлежно мотивиран акт.

При този изход на делото, на жалбоподателя се дължи присъждане на разноски за адвокат и държавна такса в общ размер 550/ петстотин и петдесет/ лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, 11-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Уведомително писмо изх. № 02-230-2600/6758 от 31.03.2021г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схеми и мерки за директни плащания, базирани на площ за кампания 2018г., издадено от зам. Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението, съгласно дадените от съда указания за мотивиране на акта.

СЪЖДА ДФ „Земеделие“ да заплати на [фирма] разноски по делото в размер на 550/ петстотин и петдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ:

